

2026/183

27.2.2026

DECYZJA RADY (UE) 2026/183

z dnia 9 stycznia 2026 r.

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu między Unią Europejską, z jednej strony, a Wspólnym Rynkiem Południa, Republiką Argentyńską, Federacyjną Republiką Brazylii, Republiką Paragwaju i Wschodnią Republiką Urugwaju, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1, art. 100 ust. 2 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 września 1999 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji ze Wspólnym Rynkiem Południa („MERCOSUR”) i jego państw-stron, w sprawie umowy składającej się z części politycznej, części dotyczącej współpracy oraz części dotyczącej handlu. Negocjacje zakończono pomyślnie w dniu 6 grudnia 2024 r.
- (2) Wynikiem negocjacji są dwa równoległe instrumenty prawne: pierwszym z nich jest Umowa o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Wspólnym Rynkiem Południa, Republiką Argentyńską, Federacyjną Republiką Brazylii, Republiką Paragwaju i Wschodnią Republiką Urugwaju, z drugiej strony (zwana dalej „Umową o partnerstwie UE-Mercosur”), która obejmuje filar polityki i współpracy oraz filar handlu i inwestycji. Drugim instrumentem jest Umowa przejściowa w sprawie handlu między Unią Europejską, z jednej strony, a Wspólnym Rynkiem Południa, Republiką Argentyńską, Federacyjną Republiką Brazylii, Republiką Paragwaju i Wschodnią Republiką Urugwaju, z drugiej strony (zwana dalej „umową przejściową w sprawie handlu”), która obejmuje kwestie liberalizacji handlu i inwestycji. Umowa przejściowa w sprawie handlu straci moc i zostanie zastąpiona Umową o partnerstwie UE-Mercosur z chwilą wejścia w życie tej drugiej umowy.
- (3) Do czasu przyjęcia i wejścia w życie szczególnego aktu ustawodawczego Unii wprowadzającego w życie dwustronną klauzulę ochronną zawartą w umowie o partnerstwie UE-Mercosur) i umowie przejściowej w sprawie handlu w odniesieniu do produktów rolnych, oraz celem umożliwienia Unii podjęcia szybkich i skutecznych działań w celu ochrony jej interesów na mocy odpowiednio umowy o partnerstwie UE-Mercosur lub umowy przejściowej w sprawie handlu Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, za pomocą rozporządzeń wykonawczych dwustronnych środków ochronnych w dziedzinie rolnictwa (zwanym dalej „dwustronnymi środkami ochronnymi”), które są zgodne odpowiednio z umową o partnerstwie UE-Mercosur i z umową przejściową w sprawie handlu. Jeżeli chodzi o wrażliwe produkty rolne, Komisja powinna przyjąć dwustronne środki ochronne również zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.
- (4) Komisja powinna w odpowiednim czasie i w sposób wyczerpujący informować Radę o zamiarze przyjęcia dwustronnych środków ochronnych, aby umożliwić rzeczową wymianę poglądów w Radzie. Komisja powinna uwzględnić wyrażone poglądy w jak największym zakresie. W stosownych przypadkach Komisja powinna poinformować również Parlament Europejski.
- (5) Jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba powinny mieć możliwość zwrócenia się do Komisji, by przyjęła dwustronne środki ochronne na warunkach określonych w umowie przejściowej w sprawie handlu oraz, w odniesieniu do wrażliwych produktów rolnych, w niniejszej decyzji. Jeżeli Komisja odrzuci taki wniosek, powinna w odpowiednim czasie poinformować Radę o powodach odmowy.
- (6) Umowa przejściowa w sprawie handlu powinna zostać podpisana
- (7) Umowę przejściową w sprawie handlu należy stosować tymczasowo, do czasu jej wejścia w życie między Unią, z jednej strony, a co najmniej jednym państwem Mercosur, które jest stroną umowy przejściowej w sprawie handlu (zwanym dalej „państwem sygnatariuszem Mercosur”), z drugiej strony, zgodnie z art. 23.3 umowy przejściowej w sprawie handlu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zezwala się na podpisanie, w imieniu Unii, Umowy przejściowej w sprawie handlu między Unią Europejską, z jednej strony, a Wspólnym Rynkiem Południa, Republiką Argentyńską, Federacyjną Republiką Brazylii, Republiką Paragwaju i Wschodnią Republiką Urugwaju, z drugiej strony⁽¹⁾, z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowej Umowy.

Artykuł 2

1. Do czasu przyjęcia i wejścia w życie szczególnego aktu ustawodawczego Unii wdrażającego dwustronną klauzulę ochronną dotyczącą produktów rolnych zawartą w umowie o partnerstwie UE–Mercosur oraz w umowie przejściowej w sprawie handlu Komisja może przyjąć dwustronne środki ochronne w drodze rozporządzeń wykonawczych zgodnie z warunkami określonymi w rozdziale 9 umowy przejściowej w sprawie handlu oraz w niniejszej decyzji.

2. Komisja ściśle monitoruje rynek wrażliwych produktów rolnych, tj. produktów objętych kontyngentami taryfowymi Unii zgodnie z sekcją B załącznika 2-A (Harmonogram znoszenia ceł) do umowy przejściowej w sprawie handlu, w szczególności w odniesieniu do tendencji w imporcie i eksporcie związanych z Mercosurem, produkcją i zmianami cen.

Komisja szybko ocenia sytuację na rynku na podstawie takiego monitorowania, łącząc ewentualny wzrost importu odnośnych wrażliwych produktów rolnych ze zmianami w zakresie produkcji lub konsumpcji, eksportu, ceny i udziału w rynku unijnym, a także w zakresie eksportu z Unii.

Co sześć miesięcy przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie monitorujące oceniające wpływ importu produktów wrażliwych, w tym na jedno lub kilka państw członkowskich.

3. W przypadku gdy istnieją wystarczające dowody *prima facie*, w szczególności uzyskane na przykład w drodze monitorowania i oceny sytuacji rynkowej, o których mowa w ust. 2, wskazujące na poważną szkodę lub groźbę poważnej szkody dla unijnego przemysłu takich produktów, w tym w przypadku gdy taka szkoda lub groźba poważnej szkody jest geograficznie skoncentrowana w co najmniej jednym państwie członkowskim, Komisja niezwłocznie wszczyna dochodzenie na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego lub dowolnej osoby prawnej lub stowarzyszenia działającego w imieniu unijnego przemysłu działającego w danym sektorze.

4. Do celów niniejszego artykułu „przemysł Unii” oznacza unijnych producentów produktów podobnych do odnośnych produktów lub bezpośrednio z nimi konkurujących.

5. Komisja bada w pierwszej kolejności, czy istnieją dowody *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii w przypadkach gwałtownego wzrostu importu lub spadku cen skoncentrowanej w co najmniej jednym państwie członkowskim lub w przypadkach gwałtownego wzrostu importu lub spadku cen produktu, gdy przemysł Unii ma siedzibę głównie w co najmniej jednym państwie członkowskim.

W przypadku braku przeciwnych wskazań Komisja traktuje, co do zasady, wzrost importu z państw sygnatariuszy Mercosuru na warunkach preferencyjnych danego produktu objętego kontyngentem taryfowym o ponad 5 % w ujęciu rok do roku jako dowód *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, jeżeli jednocześnie średnia cena importowa dla tego importu z państw sygnatariuszy Mercosuru jest, co do zasady, o co najmniej 5 % niższa niż odpowiednia średnia cena krajowa produktów podobnych lub bezpośrednio z nim konkurujących w tym samym okresie.

6. W przypadku braku przeciwnych wskazań Komisja traktuje, co do zasady, spadek średniej ceny z państw sygnatariuszy Mercosuru na preferencyjnych warunkach o ponad 5 % w ujęciu rok do roku jako dowód *prima facie* poważnej szkody lub groźby poważnej szkody dla przemysłu Unii, jeżeli jednocześnie średnia cena importowa tego produktu z państw sygnatariuszy Mercosuru jest, co do zasady, o co najmniej 5 % niższa niż odpowiednia średnia cena krajowa produktów podobnych lub bezpośrednio z nim konkurujących w tym samym okresie.

7. Komisja niezwłocznie i bez wahania, a w przypadku wrażliwych produktów rolnych najpóźniej w ciągu 21 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3, wprowadza tymczasowe dwustronne środki ochronne, aby zapobiec wszelkiej trudnej do naprawienia szkodzi dla przemysłu Unii, w tym w przypadku gdy taka szkoda koncentruje się geograficznie w co najmniej jednym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Tekst umowy przejściowej został opublikowany w... Dz.U. L, 2026/184, 27.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2026/184/oj.

8. Biorąc pod uwagę, że szczegółowe monitorowanie rynku jest stałym elementem działalności Komisji w sektorze rolnym, Komisja dąży do jak najszybszego zakończenia wszelkich dochodzeń dotyczących wrażliwych produktów rolnych w odniesieniu do dwustronnych środków ochronnych, by podjąć ostateczną decyzję w terminie czterech miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Okres ten może zostać przedłużony, ale nie może przekraczać okresu jednego roku przewidzianego w art. 9.13 umowy przejściowej w sprawie handlu.

9. Środek ochronny może zostać wprowadzony, jeżeli odnośny produkt pochodzący z państwa sygnatariusza Mercosuru jest importowany do Unii:

- a) w tak zwiększonych ilościach, w ujęciu bezwzględnym lub w stosunku do produkcji lub konsumpcji w Unii, oraz na takich warunkach, że może to wyrządzić poważną szkodę lub grozić wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi Unii, w tym w przypadku gdy taka szkoda lub zagrożenie wyrządzeniem takiej szkody są skoncentrowane geograficznie w co najmniej jednym państwie członkowskim; oraz
- b) zwiększenie importu jest wynikiem zobowiązań podjętych w ramach umowy przejściowej w sprawie handlu w tym zmniejszenia lub zniesienia cef na ten produkt.

10. Środek ochronny może przyjąć formę tymczasowego zawieszenia harmonogramu znoszenia cef dla danego produktu lub obniżenia preferencji taryfowej z powrotem do poziomu klauzuli najwyższego uprzywilejowania lub stawki podstawowej, w zależności od tego, która jest niższa.

11. Wszelkie środki ochronne stosuje się przez okres dwóch lat, który może zostać przedłużony o kolejny okres nieprzekraczający dwóch lat zgodnie z art. 9.9 umowy przejściowej w sprawie handlu, pod warunkiem że spełnione są odpowiednie warunki uzasadniające takie przedłużenie.

Artykuł 3

1. Do czasu wejścia w życie umowy przejściowej w sprawie handlu stosuje się ją tymczasowo, między Unią, z jednej strony, a co najmniej jednym państwem sygnatariuszem Mercosuru, z drugiej strony, zgodnie z art. 23.3 umowy przejściowej w sprawie handlu, począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym co najmniej jedno państwo sygnatariusz Mercosuru, w zależności od przypadku, powiadomił Unię o zakończeniu swoich odpowiednich procedur wewnętrznych niezbędnych do tymczasowego stosowania umowy przejściowej w sprawie handlu i potwierdził swoją zgodę na jej tymczasowe stosowanie.

2. Data, od której umowa przejściowa w sprawie handlu ma być tymczasowo stosowana między Unią jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 stycznia 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

M. RAOUNA